

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého buď se všemi vámi.

📖 1K 15,54b.57 + uvítání: oslava vzkříšení našeho Pána Ježíše Krista, oslava jeho vítězství nad smrtí, oslava Božího vítězství pro nás
🎵 350 (DECH 132)

Modleme se: Naplnění úžasem nad událostmi velikonočního rána prvního dne po sobotě se k tobě, náš Bože, obracíme. Děkujeme za to, že pokoj a mír tohoto dne vepisuješ do našich srdcí. Děkujeme, že jsi nám vtiskl znamení tvého vítězství nad zlem a smrtí. Děkujeme, že nám v uších zní píseň života. Děkujeme, že jsi nám v Ježíši Kristu otevřel brány hrobu a zpřístupnil nám tak naději věčnosti. Děkujeme, že velikonoční víra naplňuje naši každodennost, nadzvedává naše trápení, pomáhá nám čelit pochybnostem a svodům. Děkujeme, že se podařilo, aby světlo vzkříšení zahánělo stíny lidské bezcílnosti, pocitů zbytečnosti a pomíjivosti. To vše jsi v Ježíši Kristu překonal i pro nás.
Tobě buď díky a čest! Sláva Otci ... Amen

🎵 667

promluva – vyslání do NŠ

📖 Ž 114

🎵 118,1-5 (DECH 35)

„Hospodin je síla má i moje píseň. Stal se mou spásou. Ze stanů spravedlivých zní plesání nad spásou.“ (Ž 118,14.15a) Také my se připojujeme k těm, kdo dnes po celém světě oslavují tvou spásu, náš Bože, kdo velebí tvůj mocný čin vzkříšení Ježíše Krista z mrtvých. Přijmi naši chválu!

📖 Mt 28,1-10

Na úsvitu prvního dne po sobotě, na úsvitu nového týdne se dějí věci, sestry a bratři. Všechno je jakoby postaveno na hlavu, obráceno naruby. Alespoň tak to vyznívá ze svědectví v samotném závěru Matoušova evangelia.

Je to všechno dosti překvapivé, co se tu popisuje. Hle, co nastalo! Otřásá se země, třesou se lidské jistoty. V základech je otřeseno všechno uspořádání našeho světa, se kterým jsme tak nějak smířeni. Je otřeseno to, jak to tady na zemi chodí. A to právě v tu chvíli, kde se nebe dotkne země, když z nebe sestoupí Boží posel, když sjede dolů jako blesk z oblohy. Jen takový okamžik stačí a rázem je všechno dočista jinak.

Jen se dobře zaposlouchejme, co vše už není tak, jak jsme zvyklí:

Stateční a chrabří vojáci, ozbrojení, vycvičení, silní, ti se chvějí strachy. Kdežto bezbranné slabé ženy se bát nemají. Cožpak to není běžně naopak? Jenže teď je to jinak. Vojáci mají strach, ženy slyší: „Vy se nebojte, vy ne.“ Vojáci ať se třesou, pachatelé a služebníci násilí necht' poznají obavy, jež člověka zcela ochromují. Ale ti, kdo jsou tak často jejich oběťmi, ti ať už se nebojí. Od tohoto rána už ne.

Vojáci jsou také jako mrtví. Ti živí, kteří měli hlídat ostatky mrtvého, jsou najednou sami v zajetí smrti. Kdežto ten, který zemřel a byl pohřben, ten v hrobě není. Ten, koho měli za mrtvého, žije. Hranice mezi životem a smrtí je najednou položena zcela jinak. Jedni jsou mrtví za živa, zatímco jiný byl z mrtvých vzkříšen k novému životu.

Další skutečnost, která v této chvíli rázem odporuje našim zaběhaným pořádkům, je, řekněme, mluvící hrob. Podle našeho úsloví „mlčí jako hrob,“ je hrob místem, odkud se již nic neozývá. Tady má přeci panovat jen mrtvé ticho. Jenže Boží posel si právě z náhrobního kamene udělá kazatelnu, tedy místo, odkud se rozléhá zvěstování. Myslím, že naschvál, smrti natruc. Odvalí kámen od vchodu do hrobu, usedne na něj a právě odsud začne kázat, mluvit, odsud dá zaznít zvěsti evangelia o vítězství Bohem daného života.

Pokud se hrobu týče, ještě jedno překvapení nás čeká. Země se zatřásla, anděl sestoupil, odvalen je kámen a ... A ono kde nic, tu nic. Nikde nikdo. Nečteme o Ježíši, který by teď s plnou parádou a ve vší slávě vycházel ven. Ne, on již v hrobě není. Prázdný hrob tu zbyl a my ani nevíme jak. I ty naše zbožné představy, jak to má být správně se vzkříšením, jsou v tuto chvíli jaksi liché, zůstanou nenaplněné. Bůh zkrátka činí věci nové opravdu nově a jeho vůle se nedá ničím omezit.

A nakonec má Boží posel pro ženy úkol: „Běžte to říct jeho učedníkům.“ Mají se stát apoštolkami apoštolů. Mají zvěstovat těm učedníkům, kteří se rozprchli, poschovávali, nechali Ježíše samotného na holičkách, zapřeli ho. Anděl je poslal a ženy poslušně jdou. A právě tehdy potkají živého Ježíše, který jim to jejich poslání ještě jednou zopakuje. S jednou drobnou, avšak nesmírně významnou změnou: „Běžte a řekněte mým bratřím.“ Jedno slůvko, které je jiné a které otevírá svět nesmírného bohatství Božího milosrdenství a odpuštění. Nikoli učedníci, kteří selhali a zklamali. Ale teď již bratři. I tohle se změnilo díky vzkříšení, i tohle je od rozbřesku prvního dne po sobotě zcela jinak. Proměnil se i pohled na naše životy, pohled zpátky na vše, co jsme napáchali. Bůh v Ježíšově vzkříšení učinil i tuto naprosto zásadní změnu.

A tak se o svátcích připomínajících události, kdy vyšel Izrael z Egypta, kdy se moře dalo na útěk a Jordán se nazpět obrátil, zase chvěje země před Pánem, před Bohem Jákobovým. Zase hory poskakují jako berani a pahorky jako jehňata. A Bůh skálu hrobu proměnil v jezero své nevysychající blízkosti, křemen v prameny vod života, aby se celý svět stal jeho svatyní a lidé všech národů jeho vladařstvím.

Od té chvíle je všechno naruby. Vše je jakoby převráceno a postaveno na hlavu. Velikonoční ráno nám dosvědčuje, že Bůh takto vstoupil do běhu světa, zasáhl takto v případě Ježíše Krista. A díky němu tak zasahuje a bude zasahovat i při nás. To platí pro všechna naše trápení, naše bolesti a dokonce i pro naši smrt. Bůh vše obrací a činí nové. Proto se ani vy nebojte! Ničeho. Amen

♪ 341 (DECH 139)

liturgie VP velikonoční

♪ 347

Náš Pane Ježíši Kriste, tvé vítězství nad vším zlem i nad smrtí je naší nadějí, tvé vzkříšení je nám světlem v temnotách. Proto k tobě voláme a u tebe se přimlouváme:

Dej, ať radost, kterou máme v tobě, prožíváme v každém okamžiku svého života. Dej, ať radost, která přichází v tobě, poznají všichni smutní a truchlíci. Chvála buď tobě za tvé milosrdenství.

Dej, ať naději, kterou máme v tobě, prožíváme v každém okamžiku svého života. Dej, ať naději, která přichází v tobě, poznají nemocní, zklamaní, opuštění. Chvála buď tobě za tvé milosrdenství.

Dej, ať útěchu, kterou máme v tobě, prožíváme v každém okamžiku svého života. Dej, ať útěchu, která přichází v tobě, poznají umírající, pozůstalí, lidé traumatizovaní válkou, terorem a násilím. Chvála buď tobě za tvé milosrdenství.

Dej, ať mír a pokoj, který máme v tobě, prožíváme v každém okamžiku svého života. Dej, ať mír a pokoj, který přichází v tobě, zasáhne myšlení a rozhodování mocných, kéž prostoupí a promění náš svět, vede ke zmírňování napětí a ukončení válek a bojů. Chvála buď tobě za tvé milosrdenství.

Dej, ať nový život, který máme v tobě, prožíváme ve společenství tvé církve. Dej, ať nový život, který přichází v tobě, pocítí všechno stvoření, příroda vystavená naší lidské svévoli a ničení. Chvála buď tobě za tvé milosrdenství.

Dej, ať tě my spolu s celou tvou církví vždy slavíme, ctíme a důvěřujeme ti. Chvála buď tobě za tvé milosrdenství.

Ve tvém jménu společně k Bohu voláme: Otče náš ... Amen

ohlášky

„Prozpěvujte Bohu, pějte žalmy jeho jménu. Hospodin je jeho jméno, jáсотem ho oslavujte.“ (Ž 68,5)

 Žd 13,20n

 660,1.3 (DECH 120)